Among this year's acquisitions there are 16 manuscripts written on parchment; the most important of these is a bulky folio volume of 180 leaves written in two columns and containing an alphabetical onomasticon of Tannaim and Amoraim, composed by Judah ben Kalonymos of Spires in the last decade of the twelfth century. It was probably copied circa 1200. The only known later copies of this work are the two in the Bodleian Library. The earlier of these was copied for publication, perhaps in the seventeenth century, and was given the title *Yihus Tannaim we-Amoraim*. It is considered an outstanding monument to the learning and critical gifts of the author and one of the greatest contributions of the mediaeval German school to Talmudic studies. The author determines the period of the scholars and subjects their statements to a lengthy critical examination. It has been stated that, if complete, this work would be the best introduction to the Talmud. Unfortunately the introduction, the first letter (alef) and the beginning of the second letter are missing. There is a gap between "gimel" and "he" and the manuscript breaks off in "kaf." The gaps in this Ms. also occur in the Oxford copies in which the letter "kaf" is missing altogether. This manuscript belonged to a German synagogue which was destroyed in November, 1938; by a stroke of good fortune, it had been saved and brought to this country.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

חביבא

וכי היכא זה הוא תלמידו של רב חבר ערך נחמן וכן יהורה תנו של
רב חסדא ממוכח הסוגיא כיון אמי ולא אסי היא סבור כשמואל
להן סכם כי חי היה ואמר כי חזיה הא לא היה לן ריש לקיש
מקמייתא שמע דהויין רב הונא חביריהם היה תלמידו של רב ושמע
ליה ריש גלותא ט ממשפחתם היה אבל הוא עצמו לא היה ריש
גלותא כי רב נחמן מתניה דריש גלותא הוה והוא מר עוקבא שהיה
נימין בבל וכמה מקומות הוזכר רב חגא כמו שנאמר בגמרא
חבצא גב שאלתי בפיו מתניתא לא המלוה את חבירו בשטר
פליגא דרב ושמואל דאמרי תרוייהו שיעבודא דאורייתא
או לא ומייתינן לה ממי שנפטר דעתיה אלא הגוסס והירצח ליהוב
מותא מיתיבי חופר בור סך הלי ונפל עליו שור והיבן
עשור ולם עור אלם שמם מת השור יורש פעל הסר חייב לשלם
דמי שור לבעלי חלמ/ שיעבודא דאורייתא אלא אמר רב נשיאה
בריון והא התם אמר רב בר חבוא שעשאן עוקפה והאמר רב
נחמן תנו חגא מת וקמו ויתבי דייני התם ליל והו רב חגא
אחר ויתיבו דייני רב נחמן היה רב חגא זקן וכן לו שהם היה
כשהעמיד תלמידו חיתך היה קורהו בשמו ליל שחם בתחילתו
היה או שהם תלמידו היה והם עולם חסר לרב נחמן וכך יהוי
חית כדשרי ממיה ויסתי בהחיש נפלא ונבק חיל שחל עשש משש
ול אלע עי הל בשם בן העגחם ואמ/ רב נחמן אשתמיט עולא
וכן רב יהוי ושדר ליה לשולא כלפה ופשי ליתיתי ליכי מיברול
כדאית בעירבי פסחי ואמר אבי גרסי בפ אחרון ועלא הל מרבנן
טעם לפגם ואת עולם מחלוקת שהשמיט ומשמ שמעתי
איתי ניה רב חגא לעולם היו שנפל לתוך ערשיו וכפ עד אמ/
עולם חגא לא יצא אמור רבנן תוכחת מחלב/ ישלם זרע
לרב חבצא אבי אמר רב נחמן עשה כך שהרי רב נחמן
היה רגיל לקרוא לתלמידו בשמה מקומות מתלמוד אמ רב
נחמן אמ לי חונא בר נתן וכן היום ותחילת החמה את הכרי
חסדא חסדא בשם אבא מגמית בבבל ורב חסדא והא איה תלמיד
בן הונא ויכול להיות אף תלמיד רב נחמן ול שאף לתלמידו איה
ל נשמו ועגל ואלם המטמא דרש אבי בראשונה ואחזרת
המטמא הל וזה אוש/ של אמתי וגר נתי נמור שעם ר חה הל
ונפל השור נדי נתי מחצי כיכי יכמי ל עסי המל אמ/ ע ר עקי
אבי היה אוש/ ר עשה ושקיל ושדי טושם עי אלם אמ
יכ אחת כר אהבה אחבים כי נתבוון להדדי וכן כי אתת רב
חגא לדידו/ אתמ ואמיתי אתיתם ביומה בותרה דיכ אחת בר
אהבה וביאשלם אל חגי כיכי אתבי אש שאל אתכוש חייב
עוריים שאוש אתטמא פעור אל אם אם הין תמים יכול היה חיינן
הל ומנו חשש נקבי אבי היאשה הוא לרב אחא חגי ואמ נכבה
מיב ר אי שאת הל ועקב ועל אמתי נתן שמואל
מיצ שאעיר ר חסם הזקן משתו שלשה ובני עיר הכת שהיו

ואיכ היכא זה הוא תלמידו של רב חבר ערך נחמן וכן יהורה תנו של
רב חסדא ממוכח הסוגיא כיון אמי ולא אסי היא סבור כשמואל
להן סכם כי חי היה ואמר כי חזיה הא לא היה לן ריש לקיש
מקמייתא שמע דהויין רב הונא חביריהם היה תלמידו של רב ושמע
ליה ריש גלותא ט ממשפחתם היה אבל הוא עצמו לא היה ריש
גלותא כי רב נחמן מתניה דריש גלותא הוה והוא מר עוקבא שהיה
נימין בבל וכמה מקומות הוזכר רב חגא כמו שנאמר בגמרא
חבצא גב שאלתי בפיו מתניתא לא המלוה את חבירו בשטר
פליגא דרב ושמואל דאמרי תרוייהו שיעבודא דאורייתא
או לא ומייתינן לה ממי שנפטר דעתיה אלא הגוסס והירצח ליהוב
מותא מיתיבי חופר בור סך הלי ונפל עליו שור והיבן
עשור ולם עור אלם שמם מת השור יורש פעל הסר חייב לשלם
דמי שור לבעלי חלמ/ שיעבודא דאורייתא אלא אמר רב נשיאה
בריון והא התם אמר רב בר חבוא שעשאן עוקפה והאמר רב
נחמן תנו חגא מת וקמו ויתבי דייני התם ליל והו רב חגא
אחר ויתיבו דייני רב נחמן היה רב חגא זקן וכן לו שהם היה
כשהעמיד תלמידו חיתך היה קורהו בשמו ליל שחם בתחילתו
היה או שהם תלמידו היה והם עולם חסר לרב נחמן וכך יהוי
חית כדשרי ממיה ויסתי בהחיש נפלא ונבק חיל שחל עשש משש
ול אלע עי הל בשם בן העגחם ואמ/ רב נחמן אשתמיט עולא
וכן רב יהוי ושדר ליה לשולא כלפה ופשי ליתיתי ליכי מיברול
כדאית בעירבי פסחי ואמר אבי גרסי בפ אחרון ועלא הל מרבנן
טעם לפגם ואת עולם מחלוקת שהשמיט ומשמ שמעתי
איתי ניה רב חגא לעולם היו שנפל לתוך ערשיו וכפ עד אמ/
עולם חגא לא יצא אמור רבנן תוכחת מחלב/ ישלם זרע
לרב חבצא אבי אמר רב נחמן עשה כך שהרי רב נחמן
היה רגיל לקרוא לתלמידו בשמה מקומות מתלמוד אמ רב
נחמן אמ לי חונא בר נתן וכן היום ותחילת החמה את הכרי
חסדא חסדא בשם אבא מגמית בבבל ורב חסדא והא איה תלמיד
בן הונא ויכול להיות אף תלמיד רב נחמן ול שאף לתלמידו איה
ל נשמו ועגל ואלם המטמא דרש אבי בראשונה ואחזרת
המטמא הל וזה אוש/ של אמתי וגר נתי נמור שעם ר חה הל
ונפל השור נדי נתי מחצי כיכי יכמי ל עסי המל אמ/ ע ר עקי
אבי היה אוש/ ר עשה ושקיל ושדי טושם עי אלם אמ
יכ אחת כר אהבה אחבים כי נתבוון להדדי וכן כי אתת רב
חגא לדידו/ אתמ ואמיתי אתיתם ביומה בותרה דיכ אחת בר
אהבה וביאשלם אל חגי כיכי אתבי אש שאל אתכוש חייב
עוריים שאוש אתטמא פעור אל אם אם הין תמים יכול היה חיינן
הל ומנו חשש נקבי אבי היאשה הוא לרב אחא חגי ואמ נכבה
מיב ר אי שאת הל ועקב ועל אמתי נתן שמואל

חבצא גב שאלתי בפיו מתניתא לא המלוה את חבירו בשטר
פליגא דרב ושמואל דאמרי תרוייהו שיעבודא דאורייתא
או לא ומייתינן לה ממי שנפטר דעתיה אלא הגוסס והירצח ליהוב
מותא מיתיבי חופר בור סך הלי ונפל עליו שור והיבן
עשור ולם עור אלם שמם מת השור יורש פעל הסר חייב לשלם
דמי שור לבעלי חלמ/ שיעבודא דאורייתא אלא אמר רב נשיאה
בריון והא התם אמר רב בר חבוא שעשאן עוקפה והאמר רב
נחמן תנו חגא מת וקמו ויתבי דייני התם ליל והו רב חגא
אחר ויתיבו דייני רב נחמן היה רב חגא זקן וכן לו שהם היה
כשהעמיד תלמידו חיתך היה קורהו בשמו ליל שחם בתחילתו
היה או שהם תלמידו היה והם עולם חסר לרב נחמן וכך יהוי
חית כדשרי ממיה ויסתי בהחיש נפלא ונבק חיל שחל עשש משש
ול אלע עי הל בשם בן העגחם ואמ/ רב נחמן אשתמיט עולא
וכן רב יהוי ושדר ליה לשולא כלפה ופשי ליתיתי ליכי מיברול
כדאית בעירבי פסחי ואמר אבי גרסי בפ אחרון ועלא הל מרבנן
טעם לפגם ואת עולם מחלוקת שהשמיט ומשמ שמעתי
איתי ניה רב חגא לעולם היו שנפל לתוך ערשיו וכפ עד אמ/
עולם חגא לא יצא אמור רבנן תוכחת מחלב/ ישלם זרע
לרב חבצא אבי אמר רב נחמן עשה כך שהרי רב נחמן
היה רגיל לקרוא לתלמידו בשמה מקומות מתלמוד אמ רב
נחמן אמ לי חונא בר נתן וכן היום ותחילת החמה את הכרי
חסדא חסדא בשם אבא מגמית בבבל ורב חסדא והא איה תלמיד
בן הונא ויכול להיות אף תלמיד רב נחמן ול שאף לתלמידו איה
ל נשמו ועגל ואלם המטמא דרש אבי בראשונה ואחזרת
המטמא הל וזה אוש/ של אמתי וגר נתי נמור שעם ר חה הל
ונפל השור נדי נתי מחצי כיכי יכמי ל עסי המל אמ/ ע ר עקי
אבי היה אוש/ ר עשה ושקיל ושדי טושם עי אלם אמ
יכ אחת כר אהבה אחבים כי נתבוון להדדי וכן כי אתת רב
חגא לדידו/ אתמ ואמיתי אתיתם ביומה בותרה דיכ אחת בר
אהבה וביאשלם אל חגי כיכי אתבי אש שאל אתכוש חייב
עוריים שאוש אתטמא פעור אל אם אם הין תמים יכול היה חיינן
הל ומנו חשש נקבי אבי היאשה הוא לרב אחא חגי ואמ נכבה
מיב ר אי שאת הל ועקב ועל אמתי נתן שמואל

חגי חגי הנסם לפי שמיבין מתלמוד כי העניו משמו
תבואים שראוהו כגון ר חסם בן אריכים הזקן ומי
שפחתי ואעלה ויביל כיראהו על בן בתבתיו גם בשני זה
פיטר בתבתי וישלח איש חמודות לפי שנבו על השמן בבבי
מיצ שאעיר ר חסם הזקן משתו שלשה ובני עיר הכת שהיו

ושם כי דברי תורה וברוחם מן התפילה׃

אבא חלפתא רבי נשואי השוכר את הפועלים

תניא אבא חלפתא איש כפר חנניה אומר משום מאיר תנאי
הוים למעשה היו זה תנאי מעשה קורם לרבי מאיר תנאי
ובו׳ וכבר כתבתי למעלה בסדר אחת בר יעקב הלל תנאי ומה
שיש לי להוסיף ולבאר יותר ויותר הנאתיה שם ועיין התם
ר׳ חלפתא סתם שהתלמיד נכבד אף הוא מכפר חנניה ובר ששים
הן שוה של משנה נקרא ר׳ חלפתא וזה של בריית אבא חלפתא
נקרא ותלמידו של ר׳ מאיר היה כמו שהתבאר אצל ר׳ חלפתא
איש כפר חנניה לא ידעתי לבאר כלל מי היה מי לפי סדר
הדברות לו שאף הוא היה בימי ר׳ מאיר שכך הוכרחתי בעיונין
גן מהלאל אומר ואומ היה בזמן סנהדרי גדולה בעיות כעיות
ומייתי לה בפ׳ מתניתין נשחט שחוץ עזרה נעזרת על קדש
מישראל מטמאה ונייחת חט בעזרה גן מהלאל ואחריכך ר׳
תניא סתם הכהנים אומר ובו׳ שהיה אחריו ונהיב עם ר׳ ישמעאל
וישב ועיין חטה קיים ואחריכך ר׳ חנניה בן תרחין אומר ובו׳
והוא היה תחין של ר׳ מאיר ואחריכך ר׳ שמע אומר ומן ואחריכך
ר׳ חנניה בן חכינאי אומר והוא היה בימי ר׳ שמע כדאיתא בפ
סימן אלו שמע מסתם חנניה בן חכינאי בשירין וכל וכיוצא בהן
נאמרו ואחריכך ר׳ חלפתא איש כפר חנניה אומר ובו׳ ואחריכך
ר׳ אלעזר בן יהודה איש כפר ברתותא אומר ובו׳ ואחריכך ר׳ יעקב
אומר ובן ואילו חמשה בדור אחד היו כשאר הומחתי בסדר אלעזר
ואחריכך ר׳ חוספת בר׳ ונאי משל מאיר׃

חלפתא

אבא חלפתא סתם גר׳ ם אילו שמעון אזר
יהודה אבא חלפתא ואלעזר וחנניה בן בינאי עמדו על אומך
אבנים ובו׳ ואין זה אבא חלפתא אבו של ר׳ יוסי בן חלפתא
שהוא ר׳ יוסי סתם ובל ששמו חיה ר׳ חלפתא ולא היה קודם
אבא חלפתא אלא ר׳ יוסי בנו כדכתב למכתב זמן מצה היל חכם
אחר היה זה אבא חלפתא ולא משה ידעתי׃

חלפתא

ר׳ חלפתא אבי ר׳ יוסי בן חלפתא דגרסי כם
מרובה ומחזק המעל אר׳ יוסי בשחלך אבא חלפתא אצל ר׳ יוח
ולמור תורה ואמרי לה משחלך ר׳ יוח בן נורי אצל אבא חלפתא
ולמור תורה אבל כתוספתא רבה ב בתר ם כל שאין עיטה פירות
תייר גר׳ לה הכי אר׳ יוסי פעם אחת בא ר׳ יוח בן נורי אצל
אבא ר׳ חלפתא אומר לו הרי שהחזיק בא בפני שנים שנה ושנה
ובפני שלשה שנה שביעית מהו אומר
לו הרי זו חזקה אמר לו אף אתה אומר בן אלא שעקיבת אומ׳ אין
לו חזקה ומסופת אין יותר ומה שנאמ׳ דיין מכיר שהיה ר׳
עקי אומ׳ דבר ולא חצי דבר מתלמיד שלש שחפר טעמו של
ר׳ עקי׳ ביום דברי ר׳ יוחנן בן נורי היה מסיר שהיה עקיב
דבר על שנים אומ׳ אחת טובה ושתים אומ׳ אחת כדברי סה
וכן שב רתביהו לא מכחשי אהדרי טין ואיקשר ואחזי ם
ובולה אילתא נהדרי ולא חזו לא סמסט עליהו אבל כי אמ׳
חד שתים טובה וחד שתים נפרסה חייט ומסזיט אתם אחי
וכן כל זה כדבר חורין חמש לך ויהוא בן בינאי עמדו על אומך
וזיבוע וכן שבק ושבבת ומסזיט הת אחי וכן שבק ושבבת
בגון אחת אומ׳ שתים טובה ואחד אומ׳ שתים נפרסה דיוכא
הכא חכחשה כלל רתביהו חורו ובולה היא ובגון שאעירין
על שעה אחת שאיבטר לעשות ולהות נכת אחד אבל אם
העיד אחד היום על שתים טובה ואחר ואחר על שתים
כפרוסה וב שהן זה עדות היל שומא היתה ונשרן ואין אלא
חצי עדות וכן תפוקות או ניחות ונר שאלו את מי ומחנה
מסקנא אהדיק גבב על פי שנים ומנר על פיהם או גלפי שנים
אחרים משלם השלמי ר והי וכבא אומ׳ אתניתא דלא כל נעבי
וכו׳ עד אמי אתי תיא ר׳ שמע אמי לא חורי ר׳ נעבי נשנים

חנינא ר׳ חנינא

חנניה ר' חנמה סתם שהיה תנא ורחים סלת ושחיטת חולין בגת
חייב נשארים המרים פטור נמתקים ונגמר תר שקדים
המרים טהרם חייב פי מקצי שהוא גמר פירי שלהן שכשהוא נעשה
מרים מתוקים גדולים חייב קטנים פטור דלאו גמר פירי הן ר' ישמעאל
בר יוסי אומר משום אבוי זה וזה לפטור ואמרי לה זה לזה לחייב
אמר אלעזר הורה ר' חנינא ואמרי לה הורה ר' חנניה בציפורי כמיר
זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב למר זה וזה לחייב
למאי חצי שיעור יוחנן הוציאו ריקנין למתקן על ידי האור ומייתינן להא
דאמי נפל משערי דגלי כתם כפניות אין מעמידין בהן ורמינהי
תנ' יהא אומר כפניות הרי הן כפרי לכל דבריהן אומר אף מן המעשר ואמר ר' יוחנן דהייט טעמא דאי יהיב
הואיל ואכול למתקן על ידי האור ולעניין מעשר פטור משום הלאו גמר
פירי הוא דאי סלקא לתך פליג עליה ואמר כפניות פירש הוא לכל מילי
ועד דמטשט האי טעמא מטושט דאקשין למתקי ותיתי השתא למאן דתני
לפטור אי שביעית לפטור יהא הלח ומסקינן ר' ישמעאל בר יוסי
אומר משום אביו זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב הניחא
למאן דחייב אלא למאן לפטור בר' ובעינן ר' יוסי אומר
בגת מסך מעות פ' כל המעכן בעות מצה תבוס כתמרים דתנן
פ' התרום המעשר בשכת ומייתי לה מכל המשכן בעות מצה
אפילו מי מעיינות שיעורי לבעות שהיו לבעות שהיו והב
תש תיימין תמרים על הגבורות נמכן ובוגרת על התמרים
נמיה חשוב סלי תמרים וסלי גבורות כיון שוין תוקמי
מעשה שלו זה שמע ישמעאל בר יוסי אחבש היה טעון
גבורות הוסיל ויכול לשולחן ולהחזיק לבעות שהיו ועל פירין
תני חיזקיה אמר ר' יוחנן דהם ר' יוחנן לה בעות שהן
משערין ולא מו שהיו לחכי הכל חייבין לתקן ולבעות
שהיה משערין שיתחבו ומותבו מרבי יוסי דמר יוסי ואחזיל בתר
מעיקרן ומסיק לה ר' יוחנן ולבני זוויה דהייט ר' חייא בר אשי
ומשני הכא בגבורות הוא דאמרי הכי ולא משום ובתר
מעיקרן אלא משום דאי בעית אימא משום שליקה דתנן יוסי אומר
על ידי שליקה אפילו שהיה לו שיעורין מן התורה
הגבורות משום מתחילה תלמוד היו ועל ידי יוסי
נתעשו ועדיין בני שליקה וחיוב מעשר מכח עליהן אלא
שיטול להחזיר לקרקע כעיסתן ייחוד אבל שקדים בני שליקה
ניהו דמיחזי קרקע פירי ניהו אלא דיטל לתתקן אי מידי
הוא דמיחזי דאזי ומעלי שלקן וטבען והכיאו לידי אכילה כיון
שיעורין לא אתא לכלל פירי ואי כלום הוא לעניין טומ חוכלין
אלא שניתן בכסף מעשר ור' יהודה ואמר ר' יהודה ואמר
כיצד הכל כי שלקו וטבען מטמ חוכלין הייט טעמא משום
מעשר דלא אכיל כר' אכילה מיזי דכר אשר
ויצתה מפי החוכל אשר יכלה כר' אכילה מצין
ששלקן אמר תנומ ומעשר כעין פרי וכר אכילה מצין
דומיא דכפניות דלאו כרסחני יפטור מן המעשרות
משום דלאו גמר פירי הוא ואלא כר' אכילה דאמר מצה
ואתקן פטור ממעשר ומטמ חוכלין דרך אכילתן על ידי
האור היינו דאתי פטור נעשה גמר פירות וכר אכילה
היינו זה וזה פטור גבורות דלאו כני אכילה נינהו מניינהו משום
מרירותן קטנים דלאו גמר פירות הוא ואלא דאתקן ואתי לחייב
מיהו אין אכילה בקטנים וגמר פירות
אין דחיכת חד מעלייתא ורבי אכילה ניהו בקטנים וגמר פירות
בגבורות אלא דאתי ואתקן ואיתסקת שעיה הכרייתן נהפך
גמר ויהן תמרים על גבורותיה ובוגרות על תמרים
ושעה לא ידעינן אלא מיהת שאתי דיתסקת אית לה
לאחוי שהיו ועין יפה ותיתי אחאי איתתבו רבנן דאית לה
ויהיו כיון דאתי היום ואלא מאי אית לה טבל

חנניה ר' תנחומא סתם שהיה תנא כרשיון חולין בבא
החייב שנשרפים המים פטור נחלקו ונמצא ר' שרפים
המים שנתם חייב פי' מפני שהוא גמר פירי שלקח שמשתרך נעשה
מרים מתרפים גרולים חייב ושנפ פטור דלאו גמר פירין ר' ישמעאל
בר' יוסי אומר משום שנאמר זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב
אלא אלעזר הורה ר' חנניה ושמרי לה הורה ר' חנניה נשמרי נמי
זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב לאו זה וזה לחייב
נמי אלא אמר יוחנן הואיל ולקוץ למתקן עלידי אחר ומיעט להם
הכ' יהודה אומר כפניות היו כפרי לבן ונדחקו אותם שמטורת
מן המעשר אמר ר' יוחנן דהויא טעמא דר' יהודה לכל דבריהן
הואיל ויכול למתקן עלידי אחר ולעניין מעשר פטור משום גמר
פירי הוא דר' שמעון לתלי פלוגתא עליה ואמר כפניות פרים הוא לכל מילי
ועל דמשמע הא' טעמא מטעם ולקוץ למתקן ותיפוק ליה משום דהני
לפטור אי שביק ליה ואזיל כר' יהודה ותו הוא ומסקינן ר' ישמעאל בר' יוסי
אומר משום שנאמר זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב הנמכר
ומקן חייב לחיוב אותן לפטור בר' ודשים בר' אמי אמר יוסי
בר' חנינא פ' כלהמנחות נאמרו מצה חבוש כתשמישי יתרות
פ' התורם המעשר בשכח ומיתלו לה עם כלהמשך נאמרו מצה
אפלוגי דר' מאיר דאמר שיעורי לכמות שהיו או לאחת שהן והכ
תש תורין תמנים על הגבורות ממכן וגבורות על התמנים
נמצאו תשע תמנים וכלי גבורות ניתן עוף תוכלי
ומעשה מזה שלו זה ישמעאל בר' יוסי אבל היה מעשה
בחבר שלו תמנים וכלי גבורות ניתן עוף תוכלי
שיכול להחזירן כעיטתן קיימא אבל שרצים בר' אמלה
ניטהו אימתי לא גמר פירי ניטהו אלעזר ליטא לתקן או מידי
הוא שמים דאלעזר לית ליה כלום הוא לעניין טומאה תוכלין
מיעיקרא לא שמעינן ליה כלום אלא אמר ר' יהודה ואמרי לה
אלא שמעינן כספק מעשר לר' יהודה ואמרי לה
כיצד הכל כי שלקו ומגמו מטמא טומאת אוכלין היו טעון משום
ניצוי כיצד מכל האוכלין אשר יכה בר אמלה מיוי יכי אשר
שלקו אבל תרומה ומעשר כעין פרי וכר אמלה אבל
דומים וכפניות הלאו כיוסחני לפטור מן המעשרות
משום הואיל גמר פירות הוא ולא כר אמלה ישמעאל
למתקן פטור ממעשר ומטמא טומאת אוכלין דתניא הכונסין על ידי
האור ולעניין פטור כעין גמר פירות וכר אמלה
חוץ היה למתן דתני פטור כעין גמר פירות וכר אמלה
חול זה וזה פטור גורן הלאו כגי אמלה מטמאין מטמא
מיהו תנן דתני למתקן ואלעזר הוא גמר פירות אבל
נין דאיכא תרי מעליותא דכי אמלה ניטהו בקונטרס ובני פירות
בגורן הוא ניתן למתקן ונרחקו אמלה שעה הצריכה נפה
גמר ניתן תנים על הגבורות כמדת גבורות על תמנים
ועשה לו ישמעאל בר' יוסי מעשה שהיו לו תאנים
שלקן היו מוכלין לעניין טומאה אוכלין

חנניה בן אחי ר' יהושע אומר זכור את יום השבת לקדשו
שאני מזכיר זכר ליצירת העולמים אתם תנו ברכה

חנניה ר' חנניה חגא בר כהל ישמעו ויגדילו מחיתי
מתחילין בקדוש ליל שבת ר' אלעזר אומר משקדש
היום מעכבי שמחות ר' יהושע אומר משעה שהכהנים מטהרין
לאכול בתרומתן ר' מאיר אומר משעה שהן טובלין אמר ר' יהודה
והלא ממערב יום הן טובלין ר' חנניה אומר מטעה שעכ שהם
לאכול בתרומה מלמד ר' אחי ואמרי לה ר' אחא וכן ונתן שכבל הסגל
ר' חנניה בר' ולא חנניה ולא מיבעי ליה דאמרי חנניה בן אחי ר' יהושע
שמא כי זה ר' חנניה לא בן אחי ר' יהושע הוא ומפני מה זה ר' חנניה
הוא ר' חנניה שהיה בציפורי כמו שאתם למדין כי אלעזר שהיה
עוסה מדקדק הורה ר' חנניה ואמרי לה ר' חנניה ומשל ומשל
כי בימי ר' חנניה בן חמש היה אותו ר' חנניה יותר הרעת מכעת
שהיה תנא משמיע

חנניה ר' חנניה בר חנין
ולא כי בר חנין תלמידיו של
היו קראים קפ כל שעה ותני תנומתו כי רבה מה שמפני
בני אחי ובמה בעמי הוכחו ופריהם בבית אחת מבני מעט
מהלכי ס' פרסה אבל חולה יתר החותה בחלים בשבת
חייב חטאת עד אינו חייב אלא אחת ר' שמעון בן אומר
מיטר אלעזר בר שדוך חייב מפני שהוא מכבה את השלהבת
ומבעיר את ההסתרת ותיפסק מפני עסידים אי ויקח
מ כוין לכבות ולא כיעד אחי ט עמ' אחרון ופטור ואלא ויקח
מכוין לכבות ולא לא מכוין להבעיר אחר עמ' אחיים
תנא ר' אלעזר לא אמרו אלא בזמן שנתכוין לשתי
העליונות ולא בשתי התחתונות לפי שבר אחיבי מחייב
אחת בעצים הטוב אחת בגחלים לפיכך אלעזר בר
כרוך סבר חייב ואין לו אלא קרבן אחד ורב
חנניה בר אחן דאמר תנומתו בשתיהן ואחת ולא שתי
דתניא בר יוסי אומר לעולם אל יאמר אדם אחת
לפלג יצתה ואחת לאוכלה סיון אחת לאוכלה כריתות לפי
יהודה סמוך לו אחת כל המילות פטור אחת ומצניע
והכי קאמר הואיל ואחת כל המילות פטור ואחת ומצניע
ר' יהודה לא מחייב אלא אחת ר' יוסי אומר אחת
היתה ר' יוסי בר' יהודה אומר אחת היתה ר' יוסי
ר' יוסי בר' יהודה אומר אחת היתה ר' יוסי בר' יהודה
אומר אחת היתה ר' יוסי בר' יהודה אומר אחת היתה

חנניה בן תרדיון

יהושע

יוחנן יוחנן שמי שמו יוחנן איש יהושלם יוחנן

יוחנן בן נרכאי שהיה הוגן וגדול בנסיונות

שלהי מקום שהגו וכשלהי סריסות עוד שנה עשיר שהיו שמנים
יחשיכם ויפח יוחנן בן נרכאי תלמידו של פנחס בן יאיר מיום
מקדשי שמים אחרו מעלו על יום בן מפני שהיה אוכל ג׳ מאות
עגלים ושותה ג׳ מאות גרבי יין ואוכל ג׳ סאה גורות נקיות
סעירה אחרו כל ימיו לא היה נתר מקדש לפי שבני את הבמה
היה או שהיה מעלה על שולחן כלך ואוכל לא נמצא נתר
ולמדנו שהיה עשיר ובן בנו מתו עניים שהיו קונין אוכלי קדשים

יוחנן יוחנן החוזי מן הולבוערה אחר יום המחרי מטר
יוסי המבוסי מן העושה איסור לחבו מ׳ עיין בסדר
יוסי המבוסי.

יוחנן יוחנן הסנדלר נמה פעמים
היומר מושהומרי מן
יום טוב מאחרין מפני חולין וכאילו עניות ונאוכה
מלוגלג המשל משלת. ותן מה כתבת חלזה משים
עין בשלשה ומצאת אחד מהן הוגן זה מסכל חלזה מסולה ר׳ שמעון
בן יוחנן הסנדלר ממשיך מעטה שאלה כיון לבינה לנית האסורין
כח מעשה לפני ר׳ עקיבא והכשירו ומסקינן נגד את כי יהודה אומר
רב בבית האסורין היה מעשה ולבית האסורין לא מעשה. וגר׳
עלה בירושלמי בבית האסורין היה מעשה ולבית האסורין לא מעשה
ר׳ יוחנן הסנדלר עבר בחמיה יוכל עמו חטשיה מן עקיבא מן
חיסר חולין אל אמת לך בשר מלוח אמת לך בשר מושין בי תאכל
בכוש. והולך ואין יודע שלחה בכישור. וכפי תאכל בלך. ויאמר לו השא
וכן היתים תפכש ואמר כי אחי רבן יוחנן מיתין בכסף
שתיץ בשעת הסכנה עתבקשה לו הדי שיעלת מראשון
נגנו ומשט במיתין מהו שכרו אחר בך מאות זוזים
ושאל את ר׳ עקיבא בבית האסורין ואמר להם בנציבין ואמר
ושמעתי שמך אותה שאלה ר׳ יוחנן הסנדלר שאל אותה בעצמו
עצמו כיוצא בך בירושלמי מראש גחל מאחר בקורט ר׳ יוחנן
בשלר חיים בר בא מעשה שנפסלו ז׳ אלפים זקנים לעמד את השעה
בכקעה ראשון ואחי היו בן אחיו של ר׳ יהודה ר׳ יוסי ור׳ שמעון בן נחמני
ורשבי ור׳ יוחנן הסנדלר אחרון אחרון כמה מעלות מעלה ר׳ מאיר אומר
בן ר׳ יוסי אומר אחר כך שמעתי מר עקיבא בן אחר
יוחנן הסנדלר שימשתי את ר׳ עקיבא שמונה עשר שנה שימשתי
ישראל אחרו ר׳ יוחנן הסנדלר אלמלי לא מיתו הוא לא יתעכל
מהו אלכסנדרי ואחרון. ועמדו מישם מעשיה ועל מאן הוא
ליה גולה חנניה הטעך גולה ויהיב ליה ואמר הון עטרין כך
ראשון ראשון כולהון הרין בהדא מן שטעה שיעור שפן

של אשתקד ירמיה תקבר אלעזר את ישעיה ולא סוף דבר
אלא מיעוט הכר נעלם ואינו ספוק שכיעי אין קוראין אחרון
כיוצא בזה אחרון כמיפרש ומשנה ואם שכיעי נפקי הכי קאמר אחרון
מידכו חשיבי וכי כתב לרוותם משלה מילתא ונשלים ל׳ התחת
עלה והלא השומרי ספחו העולה שכתב מפיק ל׳ חיים בר חלפתא כמי
קאמי ל׳ אם לא נמצא בקונטרס של השירים שאינו מהלל אל נעטה
מחשבה רבי הכהן סגול ואינו מהלל היוסלה ויאמר ואת יאחז
השירים אין מהללין אלא אם איסור ספחים

יוחנן יוחנן בן ישועי חמיו של ר׳ עקיבא גר׳ אם ירים את
שחק בן עשרי מקומל אני מפי שנעים ושנים ואין
כיום שיבנו את ר׳ אלעזר בן עזריה כישיטה ששיר משירים והלאה
מטמאות את הידים. אלא עקיבא אומר אין מהלך אדם מישל על שיר
השירים שלא תטמא את הידים שאין כל העולם כולו בני יום
שנתנה בו שיר השירים לישראל שכל הכתובים קודש ושיר השירים
קודש הקדשים אם נחלקו אלא על הלות את יוחנן בן
ישועי כרבי בן שמי בן נחלקו וכן גחמי וכהג את בן עזאי.
בסף דומה וכבבל לחיה ל׳ לחיתנא מפי שמעיים ושנים דבן
ימי זקנים וכולהו מחוק שיטתן היו ריימי.

יוחנן יוחנן מפי יוסי בן יוחנן איש ירושלם. יוחנן
יוחנן בן נרכאי שהיה הגן וגדול בנסיונות
שלהי מקום שהגו וכשלהי סריסות עוד שנה עשיר שהיו שמנים
יחשיכם ויפח יוחנן בן נרכאי תלמידו של פנחס בן יאיר מיום
מקדשי שמים אחרו מעלו על יום בן מפני שהיה אוכל ג׳ מאות
עגלים ושותה ג׳ מאות גרבי יין ואוכל ג׳ סאה גורות נקיות
סעירה אחרו כל ימיו לא היה נתר מקדש לפי שבני את הבמה
היה או שהיה מעלה על שולחן כלך ואוכל לא נמצא נתר
ולמדנו שהיה עשיר ובן בנו מתו עניים שהיו קונין אוכלי קדשים

יוחנן יוחנן החוזי מן הולבוערה אחר יום המחרי מטר
יוסי המבוסי מן העושה איסור לחבו מ׳ עיין בסדר
יוסי המבוסי.

יוחנן יוחנן הסנדלר נמה פעמים
היומר מושהומרי מן
יום טוב מאחרין מפני חולין וכאילו עניות ונאוכה
מלוגלג המשל משלת. ותן מה כתבת חלזה משים
עין בשלשה ומצאת אחד מהן הוגן זה מסכל חלזה מסולה ר׳ שמעון
בן יוחנן הסנדלר ממשיך מעטה שאלה כיון לבינה לנית האסורין
כח מעשה לפני ר׳ עקיבא והכשירו ומסקינן נגד את כי יהודה אומר
רב בבית האסורין היה מעשה ולבית האסורין לא מעשה. וגר׳
עלה בירושלמי בבית האסורין היה מעשה ולבית האסורין לא מעשה
ר׳ יוחנן הסנדלר עבר בחמיה יוכל עמו חטשיה מן עקיבא מן
חיסר חולין אל אמת לך בשר מלוח אמת לך בשר מושין בי תאכל
בכוש. והולך ואין יודע שלחה בכישור. וכפי תאכל בלך. ויאמר לו השא
וכן היתים תפכש ואמר כי אחי רבן יוחנן מיתין בכסף
שתיץ בשעת הסכנה עתבקשה לו הדי שיעלת מראשון
נגנו ומשט במיתין מהו שכרו אחר בך מאות זוזים
ושאל את ר׳ עקיבא בבית האסורין ואמר להם בנציבין ואמר
ושמעתי שמך אותה שאלה ר׳ יוחנן הסנדלר שאל אותה בעצמו
עצמו כיוצא בך בירושלמי מראש גחל מאחר בקורט ר׳ יוחנן
בשלר חיים בר בא מעשה שנפסלו ז׳ אלפים זקנים לעמד את השעה
בכקעה ראשון ואחי היו בן אחיו של ר׳ יהודה ר׳ יוסי ור׳ שמעון בן נחמני
ורשבי ור׳ יוחנן הסנדלר אחרון אחרון כמה מעלות מעלה ר׳ מאיר אומר
בן ר׳ יוסי אומר אחר כך שמעתי מר עקיבא בן אחר
יוחנן הסנדלר שימשתי את ר׳ עקיבא שמונה עשר שנה שימשתי
ישראל אחרו ר׳ יוחנן הסנדלר אלמלי לא מיתו הוא לא יתעכל
מהו אלכסנדרי ואחרון. ועמדו מישם מעשיה ועל מאן הוא
ליה גולה חנניה הטעך גולה ויהיב ליה ואמר הון עטרין כך
ראשון ראשון כולהון הרין בהדא מן שטעה שיעור שפן

יוסף

יוסף יוסף חזר שב נעץ כל כחמי הקורט מעשה ויסף
מזכיר שבי ועל שם שכבר את השבת שיש בה
מיצוי נפשותם לכך סמך משמת נבר לזמר ושחור שיהם שהם
חכמי הדור נעזן כיבוד שבת מה שבת מאכל ומשתה
ובגדים כאף כיבוד חב ושם מאכל ומשקה ומלבוש וגם
דקדוקה פס משלמי והתם בכל מקום הקורט חסיך שעשה
שבשאר ארצות זוכים כשביל שמכבדים את השבת וכבר
פתחה מור ר׳יהודה כי שלום כל מיזונותיו של אדם קשורין
חיזקו השט ועד יום הכיפורים חוץ מהוצאת שבתות
וימים טובים והוצאת בני לתלמוד תורה שאם הוסיף
מוסיפין לו וכן ובאחר מכת השם היום תעשיון ולא יוסף עוד
עמה ודרשינן בספרי וביום שמחתכם אילו שבתות
יוסף רב יוסף בר מניומי תלמידו של רב מתן היה
נמצא מקומות בתלמוד גבי נפשבות פרק
האשה שנפלו לה נכסים הוזק בנרק תעלה ליה ימי דפרקים יש
מעז אחוה לחפלה בבטח מיפה מל מזי דעתיך משום עסי
בבבי קליגנא לך אמ׳ רב יוסף כיון דאמור רבנן לזכין עבד
דומן לאם היו זכיה ומתנה פי׳ וכיון דמיפה לאו זכיה הוא
ואיכא מאן דאמר אפי׳ מלוג מוסיף להם יפליג אבי על
רב יוסף וכל שר נעך רב יוסף זך ואשכח דתניא הרי שהיה
נשוי אשה אחת והלך שומרת יבם לא יאמר הואיל ואמו
יורש החזקתי אולם מן שיאמין מידו וילך בהן ויקנה והוא אומר
פרות וכל עבדי שלוחה דהכא מטלטלי שלח לכו הם
אמ׳ רב יוסף מה מניומי מרקיב שמן זו אינה משנה מאי נעשה
מיניה משום דהוה לה מטלטל ומטלטל לא משתעבדי לכתובה
ולא מקרי להם ואמ׳ משום ואמ׳ לה ואבעל
דבר את הלוה בעבדים הכתובים בשטר שיש להם קרקע
אבל לא בעבדים שאין להם קרקע אלא מטלטלין
כל כך מגמר דינן לפי שמעשה היה בראובן שמכר לשמעון
ושמעון הקדיש את הכפר עד עשרה זקנים וחזקתן היו בידו
מתוך פקדון עד שיחם החומר ויבחם ויוסף היה הספק מל
שעה מלא שום עסק וכתוב כך עפר מוסר וכית עולמים
ויהיים לכל ישל הטח ולא היה נמצא כי אם שוחו הכפר שהיה
מוקדר בידו הזקן והיה יורשין ושלוחה והרי אחד מהן
על שוחו הכפר נמצאו בני אדם ובידם כתובה וגירשו בני אותו
יצחק הלוי מראשי הישיבה תרמית הכפר והלוה חוץ מבני
מזרחן ויתן למי שיזכה בו בין הלוה ובין ורשין וטעם
מה שטעם ועל פי טעותם נשבע ונתן כיסה והסכמתן
ודעה אחת ועל פן שהיו בין הלוה ובין חוזרת על
אותו שכיר הלוה ואלמנה תפיסה ועל פי תהנה
בחזקת מטלטל דהלה שתקנו והעמיד וכי ענור
גבוי כתובה מטלטל כמו מחזיקני נחמן הזה לאחריות
נכסים אשכחים ובגדים של עניים שהן חשש מי זקיף
לתקנת קטנות ואחריות האשה עליהן ויכתב קרוביהן
אשר עמדו אחריהם עשיהם ומטלטל מזיקין נתקנת
קטנות והעמידום של פי הלוה ומפני כתובה ומלוה
הפסק בה ואמ׳ שכך כתב נפסין ונפסית להן אחריות
ולית להן אחריות כמים ונחלים ויכפם הלוי ויתן חזרן
חזרתם ומי הם שנשתעבד עליהן ועשות מעשה להנות
כתב הן המטלטל והאלמנה חוזרת על הפקח שכיר הלוה
חומרי עשה וקל ומעבד המשכיר

יוסף

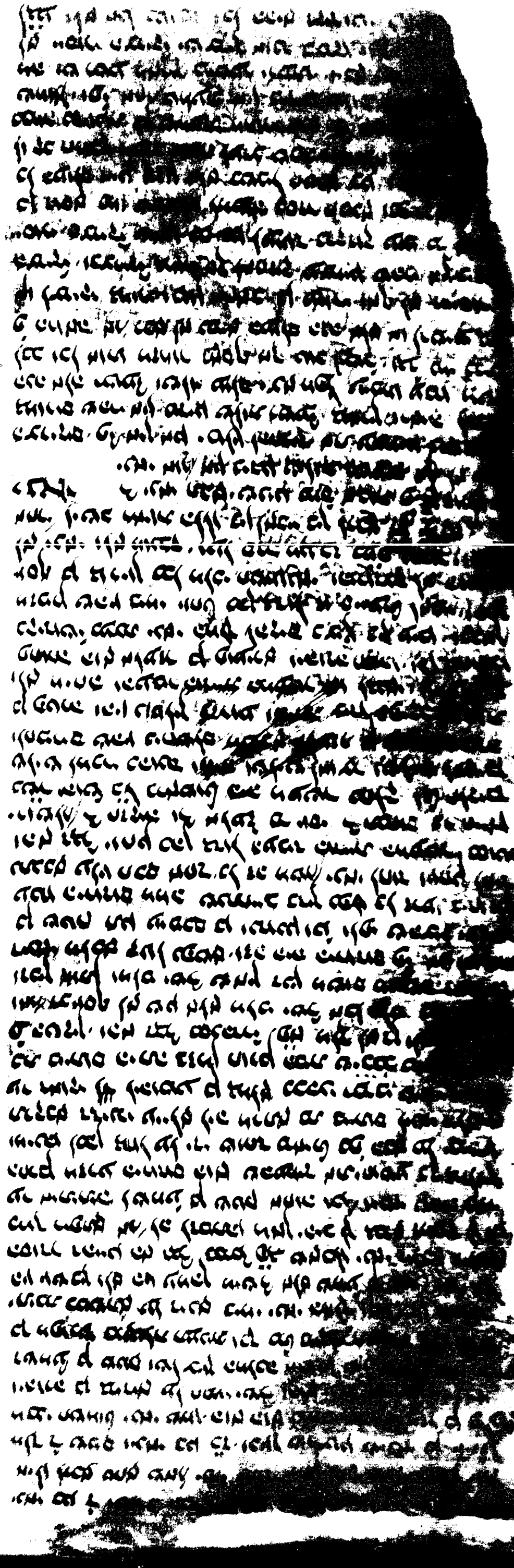

ר' יצחק בר אמרן עיין פסוק זרע יצחק׃

יצחק יכ יצחק מ ניסנ גר נחמ נירה פיק רם
תנרה אכל השרץ והטהר ושכבת זרע
מטמאין ואין מטמאין בכתן ובגד אשר ישכב עליו השרץ
שיבש ושלו קיימת טמא ותיכף והעתן תן מטמאין
לאין ואין מטה יכשין ואפי׳ זיעה לא קשיא כאן בכולן כאן
בחצלת ראתני׳ ר׳ יצחק בר ניזנק בתי׳ ר׳ שמעון בן יוחי
יכול בכולן תל תהן אי תהן יכול מחצלת תל בהם
כאן בלח כאן ביבש ואי גר אשר ישכב עליו השרץ
ושלו קיימת טמא ואתמי נחצלת שיש עליו גבי הזחלים
וכן חטוטרת האחד המהלך שבו הטמאות
נשעת חצלת ואפי׳ זיעה לא קשיא כאן בכולן כאן
בחצלת ראתני׳ ר׳ יצחק בר ניזנק בתי׳ ר׳ שמעון בן יוחי
יכול בכולן תל תהן אי תהן יכול מחצלת תל בהם
כאן בלח כאן ביבש ואי גר אשר ישכב עליו השרץ ושלו
קיימת טמא ותיכף נחצלת שיש עליו גבי הזחלים
וכן חטוטרת האחד המהלך שבו הטמאות
נשעת חצלת ואפי׳ זיעה לא קשיא כאן בכולן כאן
בחצלת ראתני׳ ר׳ יצחק בר ניזנק בתי׳ ר׳ שמעון בן יוחי
יכול בכולן תל תהן אי תהן יכול מחצלת תל בהם
כאן בלח כאן ביבש ואי גר אשר ישכב עליו השרץ ושלו
קיימת טמא ותיכף נחצלת שיש עליו גבי הזחלים
וכן חטוטרת האחד המהלך שבו הטמאות

ישראל

כהן